Lietas arhīva Nr. K30-0436-20/13
ECLI:LV:RVPT:2020:0401.11087079118.6.S

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2020.gada 01.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis S.Lorencs
ar tiesas sēdes sekretāri A.Steberi,
piedaloties prokurorei M.Saržinskai,
zvērinātai advokātei S.Rubenei
2020.gada 01.aprīlī
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 8
krimināllietu
/pers. A/, /personas kods/,
apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253[2].panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

apsūdzētais /pers. A/, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotisko vielu, un proti:

/pers. A/, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu saskaņā ar 2017.gada 21.novembra lēmumu par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmās daļas, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā un laikā, bet ne vēlāk kā līdz aizturēšanai 2018.gada 9.aprīlī, atrodoties Rīgā, neatļauti lietoja narkotisko vielu - heroīnu. Turklāt, 2018.gada 9.aprīlī, ap plkst. 17.10 /pers. A/ tika aizturēts Rīgā, Krišjāņa Barona ielā 70.

Ar norādītajām darbībām /pers. A/ ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253[2].panta pirmajā daļā.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ pilnībā atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253[2].panta pirmās daļas, vaļsirdīgi nožēloja izdarīto, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu.

Tā kā tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem tiesa pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ nodarījums pēc Krimināllikuma 253[2].panta pirmās daļas ir kvalificēts pareizi, viņa vaina šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pilnībā pierādīta.

Par apsūdzētā /pers. A/ personu noskaidrots, ka /pers. A/ iepriekš ir sodīts 7 reizes. Uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienu 2018.gada 09.aprīlī /pers. A/ bija tiesāts 5 reizes, pēdējo (piekto) reizi- 2017.gada 19.decembrī Tukuma rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās un piektās daļas nosacījumus, sodīts ar piespiedu darbu uz 280 stundām. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2017.gada 30.decembrī (sodāmība nav dzēsta). Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 26.aprīļa lēmumu neizciestais sods /pers. A/ tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 36 dienām. Šo sodu /pers. A/ ir izcietis. Pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas 2018.gada 09.aprīlī /pers. A/ ir tiesāts vēl divas reizes, pēdējā no kurām bija 2019.gada 19.februārī, kad Rīgas rajona tiesa notiesāja /pers. A/ pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 262[1].panta pirmās daļas, un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās, otrās un piektās daļas nosacījumus, sodīja /pers. A/ ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu. Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019.gada 07.augusta spriedumu tika atcelts Rīgas rajona tiesas 2019.gada 19.februāra spriedums daļā par /pers. A/ noteikto galīgo sodu. Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija noteica /pers. A/ galīgo sodu- brīvības atņemšanu uz 1 gadu, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2019.gada 07.oktobrī. Brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ izcieta 2019.gada 01.aprīlī.

Tiesas sēdē /pers. A/ paskaidroja, ka viņš ir neprecējies, apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni- 11 gadus veca meita un 8 gadus vecs dēls. Līdz apcietināšanai /pers. A/ pastāvīgu algotu darbu nestrādāja, Nodarbinātības valsts aģentūras uzskaitē kā bezdarbnieks nesastāvēja. Ne narkologa, ne psihiatra uzskaitē /pers. A/ nesastāv, invaliditāte viņam nav noteikta, fiziski vesels.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumiem par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta otrajai daļai, /pers. A/ ir izdarījis kriminālpārkāpumu.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam /pers. A/ piespriežamā soda veidu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas noteikumiem ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam piespriežamā soda mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas noteikumiem ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tāpat tiesa vadās no Krimināllikuma 35.panta otrās daļas, kurā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Bez ievērības tiesa neatstāj arī apstākli, ka /pers. A/, izmantojot savas Kriminālprocesa likuma 21.pantā noteiktās tiesības uz sadarbību ar tiesu, piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, ir veicinājis tiesas procesa norisi.

Ņemot vērā augstākminēto, kā arī konkrētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, apsūdzētā personību, faktu, ka apsūdzētais iepriekš jau vairākkārt ir bijis sodīts ar reālu brīvības atņemšanas sodu, taču vajadzīgos secinājumus tā arī nav izdarījis, bet turpina izdarīt arvien jaunus noziedzīgus nodarījumus, tiesa nāk pie slēdziena, ka dotajā gadījumā soda mērķis netiks sasniegts, nosakot /pers. A/ sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu. Bez tam, ievērojot minēto, kā arī apstākli, ka noziedzīgo nodarījumu /pers. A/ ir izdarījis, pastāvot atbildību pastiprinošam apstāklim, tiesa atzīst, ka /pers. A/ nosakāmā soda mēram nav jābūt pietuvinātam attiecīgā Krimināllikuma panta sankcijā paredzētajam minimālajam sodam. Tai pat laikā, ņemot vērā apstākli, ka ir konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis, ka smagas sekas noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rezultātā nav iestājušās, ņemot vērā, ka /pers. A/ apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni, tiesa atzīst, ka /pers. A/ nosakāmā soda mēram nav arī jābūt pietuvinātam attiecīgā Krimināllikuma panta sankcijā paredzētajam maksimālajam sodam. Tiesa atzīst, ka par Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. A/ ir nosakāms Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas sankcijā paredzētais sods- īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi.

Tiesas ieskatā, šāds soda veids un mērs ir samērīgs un pietiekams, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un tiktu sasniegts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda mērķis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumiem minētājam sodam ir daļēji pieskaitāms sods, kas /pers. A/ noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2019.gada 19.februāra spriedumu un Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019.gada 07.augusta spriedumu. Kā galīgais sods /pers. A/ ir nosakāma brīvības atņemšana uz 1 gadu un 20 dienām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Piemērojot šādu sodu saskaitīšanas principu, tiesa ņem vērā, ka /pers. A/ ir izdarījis kriminālpārkāpumu, pastāvot vienam atbildību mīkstinošam un vienam atbildību pastiprinošam apstāklim.

Atbilstoši Krimināllikuma 52.panta ceturtās un piektās daļas noteikumiem soda izciešanas termiņā ieskaitāms /pers. A/ apcietinājumā pavadītais laiks un izciestā soda daļa pēc Rīgas rajona tiesas 2019.gada 19.februāra sprieduma un Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019.gada 07.augusta sprieduma.

2020.gada 22.aprīlī tiesa pieņēma lēmumu, precizējot /pers. A/ izciestā brīvības atņemšanas soda daļu, kas ieskaitāma soda izciešanas termiņā.

Sprieduma izpildes nodrošināšanai tiesa atzīst par pamatotu saglabāt /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli - apcietinājumu.

Tiesai netika iesniegti pierādījumi, pamatojoties uz kuriem tiesai būtu likumīgs pamats lemt par /pers. A/ atbrīvošanu no procesuālo izdevumu samaksas.

Atbilstoši 2018.gada 09.aprīļa medicīniskās pārbaudes protokolā Nr. 1926 narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes (iespaida) noteikšanai (l.l. 16) norādītajam izdevumi, kas saistīti ar apreibinošo vielu ietekmes konstatēšanai veiktajām pārbaudēm sastāda EUR 108,40.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.pirmās daļas 7^1., 7^2.punkta un 368.panta pirmās daļas noteikumiem, tā kā apsūdzētais ar tiesas spriedumu tiek atzīts par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, šie procesuālie izdevumi ir piedzenami no apsūdzētā valsts labā.

Pēc procesa virzītāja norīkojuma pirmstiesas kriminālprocesā juridisku palīdzību apsūdzētajam /pers. A/ sniedza zvērināta advokāta palīgs K.Putna, bet pēc tiesas norīkojuma tiesas sēdēs juridisku palīdzību apsūdzētajam /pers. A/ sniedza zvērināta advokāte S.Rubene. Aizstāvjiem no valsts līdzekļiem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.panta noteikumiem ir izmaksājama atlīdzība EUR 240,70, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkta un 368.panta pirmās daļas noteikumiem valsts labā būtu piedzenami no /pers. A/.

Ņemot vērā apstākli, ka /pers. A/ ir lasīt un rakstīt nepratējs, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas 5.punkta, 85.panta panta pirmās daļas 2.punkta, 85.panta otrās daļas un 368.panta piektās daļas noteikumiem atzīst par pamatotu atbrīvot /pers. A/ no procesuālo izdevumu, kas saistīti ar advokāta darba samaksu, EUR 240,70 apmērā samaksas, sedzot šos izdevumus no valsts līdzekļiem.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. un 512.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā un noteikt viņam sodu- īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas noteikumiem šim sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas /pers. A/ noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2019.gada 19.februāra un Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019.gada 07.augusta spriedumu, un **kā galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 20 (divdesmit) dienām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.**

Brīvības atņemšanas soda izciešanu /pers. A/ skaitīt no 2020.gada 01.aprīļa. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturtās un piektās daļas noteikumiem šī soda izciešanas termiņā ieskaitīt /pers. A/ pēc Rīgas rajona tiesas 2018.gada 22.jūnija sprieduma izciesto brīvības atņemšanu, kā arī atrašanos īslaicīgajā aizturēšanā un apcietinājumā, izciesto soda daļu no 2018.gada 21.februāra līdz 2018.gada 23.februārim, no 2018.gada 29.aprīļa līdz 2018.gada 01.maijam, no 2018.gada 05.jūnija līdz 2018.gada 02.novembrim, no 2019.gada 05.februāra līdz 2019.gada 01.aprīlim un no 2020.gada 16.marta līdz 2020.gada 01.aprīlim.

Soda- transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas - izciešanu /pers. A/ skaitīt no dienas, kad /pers. A/ būs izcietis pamatsodu- brīvības atņemšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piektās daļas noteikumiem soda- transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas- izciešanas laikā ieskaitīt /pers. A/ izciesto šī soda daļu laika posmā no 2019.gada 07.oktobra līdz 2020.gada 16.martam (5 mēnešus un 9 dienas), līdz ar ko atzīt, ka /pers. A/ neizciestā un izpildāmā soda- transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas daļa sastāda transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem un 21 (divdesmit vienu) dienu.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli- apcietinājumu- atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus, kas saistīti ar apreibinošo vielu ietekmes konstatēšanai veikto pārbaudi, EUR 108,40 (viena simta astoņu *euro* un 40 centu) apmērā, nosakot termiņu piedzīto procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei- 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas, izskaidrojot /pers. A/, ka procesuālo izdevumu samaksas apliecinošs dokuments jāiesniedz Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā. Procesuālie izdevumi ieskaitāmi saņēmēja – Valsts policijas, reģistrācijas Nr. 90000099040, kontā Nr. LV96TREL2140091033000, Valsts kasē, Bankas kods: TRELLV22, kā maksājuma mērķi norādot: par 09.04.2018. medicīniskās pārbaudes protokolu Nr. 1926.

Atbrīvot /pers. A/no procesuālo izdevumu, kas saistīti ar advokāta darba samaksu, EUR 240,70 (divu simtu četrdesmit *euro* un 70 centu) apmērā samaksas.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu, kompensāciju, rīcību ar mantu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena tiesas kancelejā ir 2020.gada 30.aprīlis.

Tiesnesis S.Lorencs